Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

m fac uocem tuā: quō uox tua suauis. & facies tua
speciosa. Sed in ppositi drāmatis ordinē. sponsus q sa
liens p montes. & exiliens sup colles ad sponsā suā ue
nerat: pspiciens eā & intuens pfenestras. sed ō iam hoc dic
ad eā. surge uem, prima mea. speciosa mea. colūba mea.
nē ō addit etiā hoc. ut ostendat ei locū ad quē uenire
debeat. qui locō subuelamīto & tegmine saxi sit positus:
Sit autē idē locus nō tā iuxta murū qm iuxta, p murale qd
dā, p murale autē dicit. cū extra muros qui ambiunt
ciuitatē alius dr murus: & ē murus ante murū. Tū de
inde qsi reuerentiē causa ipsa sponsa obtecta sit & uela
ta. petit ab ea sponsus. ut uenientes ad illū locū qm supra
ostendit. ut pote secretiorē. ibi ei qsi reiecto uelamine
ostendat faciē suā. & quasi p multa reuerentia taceret
sponsa. desiderat sponsus aliqndo etiā uocē eī audire
7 delectari in ūbo eī. & dic ut audita s faciat uocē eī.
Videt tam qd nēi penitus incognita sit facies eī. neq; uo
cis eī ignarus sit: Sed q̄a intercesserit aliqd spacii inq̄ nec
faciē eī uiderit. nec uocē eī audierit. Iste sit ppositi drā
matis textus. Cui & hoc addit. ut ueris tempō agi uideat.
cū & flores apparuisse memorant in terra. & uox tur
turis psonare. & germinare arbores, p duxisse: ppter qd uelut
oportuno tempore, p gredi, p uocat sponsā. que sine
dubio p hiemē totā in tra domī claustra sederat. Sed hec